

Van den Berg

de periode van beheer daadwerkelijk verhuurd wordt. Dat kan natuurlijk op zichzelf niet in de wet verplicht worden, dus hoe zeker is het dat het doel van het voorkomen van leegstand na sluiting bereikt wordt? En ook ik vraag me af, hoe het nu precies zit met de beheerskosten. Het college van burgemeester en wethouders gaat nu ook criteria vastleggen voor het bepalen van de hoogte van de vergoeding voor het beheer. Gaat het daarbij om dekking van een deel van de gemaakte beheerskosten of gaat het om meer? En wat betekent het voor de gemeente zelf? Kan het voorkomen dat zij uiteindelijk opdraait voor beheerskosten? Is dat wel de bedoeling? Wij zijn die mening toch eigenlijk niet toegedaan.

Het zwaarste punt is voor ons de onteigeningsbevoegdheid. Onze fractie ziet het eigendomsrecht niet als een absoluut recht, maar een inbreuk op dit recht – zo is ook onze wetgeving ingericht – dient wel met de grootst mogelijke zorgvuldigheid te worden omgeven en de gronden daarvoor dienen ook zo duidelijk mogelijk te worden omschreven. Terecht hebben de indieners het wetsvoorstel nu zo aangepast dat dit instrument alleen als ultimum remedium kan worden ingezet. Maar het blijft een punt dat ik de formulering op grond waarvan tot onteigening kan worden overgegaan, vrij vaag vind, eigenlijk te vaag om te dienen als basis voor een zo ingrijpend instrument. De VNG heeft ook in dit verband suggesties gedaan, bijvoorbeeld een nadere omschrijving in de zin van een tweede aanschrijving, waarbij er, als die geen soelaas biedt, wel een titel voor onteigening ontstaat. Er zijn wellicht nog wel meer mogelijkheden, maar in ieder geval heb ik hier moeite mee. Ik heb geen bezwaar tegen het principe, ik denk dat een onteigeningsbevoegdheid op enig moment nodig kan zijn, maar ik heb echt moeite met de formulering. Ik vraag de initiatiefnemers en de regering dan ook, hier nog eens heel helder op in te gaan. Ik vind de woorden in artikel 16a "geen blijvend uitzicht op herstel van de openbare orde rond het gebouw" nog steeds erg vaag. De onteigeningsbevoegdheid is zo in zekere zin een stok achter de deur, maar ze zou misschien zelfs preventief gehanteerd kunnen worden, als men vreest dat de

openbare orde op termijn weer in gevaar zou komen. Het is de vraag of het onteigeningsrecht daar wel voor is.

Nu suggereert de heer Dittrich, deze bevoegdheid maar uit het wetsvoorstel te halen. Dit gaat mij net een slagje te ver, maar ik weet dat de omschrijving van het onteigeningsrecht in discussie is, ook in andere kaders, zoals bij Verkeer en Waterstaat. Ik vraag de regering, ons eens bij te praten over hoe het nu precies staat met deze discussies. Ik meen uit andere portefeuilles te weten dat er notities op dit punt in voorbereiding zijn; hoe staat het daarmee en in hoeverre zouden die hier reeds in verdisconteerd kunnen worden? Ik zou het wel betreuren als de onteigeningsbevoegdheid uit het wetsvoorstel verdween, want ik vind het op zichzelf een waardevol element.

Ten slotte de privaatrechtelijke aspecten van dit wetsvoorstel. Als de gemeente effect wil bereiken met het uitoefenen van de aanschrijvingsbevoegdheid, dan zal de eigenaar van het gebouw de mogelijkheid moeten hebben, de overeenkomst met de overlast gevende huurder te ontbinden, want anders kan het natuurlijk niet in gebruik worden gegeven aan een wel bonafide huurder. Maar wat te doen als de eigenaar weigert om gebruik te maken van de in het Burgerlijk Wetboek geboden bevoegdheid om de overeenkomst te ontbinden? Welke bevoegdheden en middelen zouden de gemeente dan ten dienste staan om die ontbinding eventueel te effectueren? En dan rijst ook onmiddellijk de vraag naar de verhouding tussen civiel recht en bestuursrecht. Ik denk dat de vraag naar welke rechtsnormen deze situatie beoordeeld moet worden, niet zo gemakkelijk te beantwoorden is. De VNG heeft al gewezen op de ingewikkelde verhoudingen die er dan tussen de verschillende partijen ontstaan, maar ik vraag met name naar de juridische consequenties, ook in de sfeer van de rechtsbescherming. Bij welke rechter komt men dan terecht? Ik ben, juridisch gezien, opgegroeid met de visie dat het civiele recht het gemene recht is en het bestuursrecht het bijzondere recht. Ik weet niet of je dat heden ten dage nog zo kunt stellen en ik vraag mij af of je er op deze manier wel uitkomt. Hoe het precies zit met de juridische competenties weet ik ook

niet helemaal. Vandaar dat ik dit punt voorleg aan zowel de initiatiefnemers als de regering. Kunnen zij hier helderheid over geven?

Ik heb nog één vraag. Ik wees al op de evaluatie van de wet Victoria. Bij de Wet Victor is ook een evaluatiebepaling voorzien, die overigens vrij lang is, namelijk vijf jaar. Ik weet wel dat dit in andere wetgeving een normale termijn is, maar juist bij dit wetsvoorstel, met dit doel en met de juridische vragen die hierbij rijzen, vraag ik mij af of vijf jaar niet erg lang is. Kunnen de initiatiefnemers hier nog iets over zeggen?

Voorzitter! Men heeft in mijn inbreng kunnen bespeuren dat de grondhouding van onze fractie zeer positief is, maar dat er toch een behoorlijk aantal juridische vragen ligt. Wij hebben graag antwoord op die vragen, voordat wij onze definitieve stellingname ten aanzien van dit wetsvoorstel innemen.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: Het debat wordt morgenochtend voortgezet met het antwoord van de indieners.

De vergadering wordt van 11.47 uur tot 13.30 uur geschorst.

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan, dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toestemming te verlenen tot het houden van wetgevings- c.q. notaoverleg met stenografisch verslag op:

maandag 5 februari van 11.15 tot 18.00 uur van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport over:
- de Modernisering AWBZ (26631, nr. 10);

Voorzitter

maandag 12 februari van 11.15 tot 21.00 uur van de vaste commissie voor Justitie over:

- Integratie van de Huurprijzenwet woonruimte en de Wet op de huurcommissies in een uitvoeringswet huurprijzen woonruimte onder gelijktijdige overheveling van een deel van de tekst van de Huurprijzenwet woonruimte naar de nieuwe titel 7.4 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte) (26090);
- Vaststelling van titel 7.4 (Huur) van het Burgerlijk Wetboek (26089);
- Vaststelling van afdeling 7.4.6 van het Burgerlijk Wetboek (huur van bedrijfsruimte) (26932);

maandag 19 februari van 11.15 tot 18.00 uur van de vaste commissie voor Justitie over:

- Herziening van het procesrecht voor burgerlijke zaken, in het bijzonder de wijze van procederen in eerste aanleg (26855);

maandag 19 maart van 11.15 tot 18.00 uur van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over:

- Nota Mensen, wensen, wonen (27559);

maandag 26 maart van 10.15 tot 17.00 uur van de vaste commissie voor Economische Zaken over:

- Informatie- en communicatie-technologie (ICT) (26643);
- Economie 21e Eeuw;
- Kenniseconomie in zicht (27406).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Oudkerk.

De heer **Oudkerk** (PvdA): Refererend aan hetgeen ik gisteren heb gezegd, deel ik u mede dat wij ongeveer een uur geleden de brief van de minister hebben gehad. Daarin staan vele positieve zaken, maar ik hecht er toch aan voor een aantal zaken mijn verzoek om een interpellatie te handhaven. Ik zou u willen vragen, het tijdstip daarvoor nog het liefst in deze week vast te stellen.

De **voorzitter**: Daar een interpellatie een spoeddebat is, neem ik aan dat wij die inderdaad nog deze week zullen houden.

Ik zie dat de leden van de vaste commissie het er in ieder geval mee eens zijn dat de interpellatie

gehouden moet worden. Ik denk dat zij vanavond dan wel morgen aan het eind van de middag zal plaatsvinden en ik zal u daartoe later in de middag een voorstel doen.

Ik vraag de heer Oudkerk, zo snel mogelijk de interpellatievragen in te leveren.

Het woord is aan mevrouw Hermann.

Mevrouw **Hermann** (GroenLinks): Voorzitter! In de Zorgnota 2001 staat onder het kopje "geneesmiddelenreclame": "Naar verwachting treedt eind 2000 het nieuwe besluit geneesmiddelenreclame in werking. Dit is gericht op de transparantie van de geld- en goederenstroom van de ondernemer naar de beroepsbeoefenaar en het aanscherpen van de normen voor gunstbetoon."

Gunstbetoon is de laatste tijd veel in het nieuws geweest. Vanmorgen lazen wij in de Volkskrant dat de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport het niet eens is met haar collega van Justitie over de tekst van een nieuw aangescherpt reclamebesluit en dat er in het kabinet al drie ontwerp teksten besproken zijn zonder dat de ministers het eens kunnen worden. Kortom, de zaak stagneert.

Onze fractie zou graag aan de minister van VWS en aan de minister van Justitie willen vragen binnen tien dagen een toelichting op de gang van zaken te geven, omdat wij het belangrijk vinden dat de tekst van het besluit zo spoedig mogelijk verschijnt.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Intrekking van de Wet tegemoetkoming studiekosten en vervanging door de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten) (27414).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Schutte** (RPF/GPV): Mevrouw de voorzitter! Het is een goede zaak, dat de regering de effectivering van de tweede fase van de verbetering van de regeling voor de tegemoetkoming in studiekosten heeft aangegrepen om de bestaande wetgeving te vervangen door een geheel nieuwe Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten. Dat nodigt ertoe uit, het voorliggende voorstel niet slechts te beschouwen als de zoveelste aanpassing op onderdelen van een geaccepteerd systeem, maar ook de vraag aan de orde te stellen in welk breder kader het wetsvoorstel moet worden beoordeeld.

De regering baseert haar voorstel in sterke mate op het regeerakkoord, maar zo'n akkoord geldt ten hoogste vier jaren. Daarbij kan het niet zo zijn, dat als maar voldaan wordt aan de letter van het akkoord het beleid wel geslaagd is. Het beleid in één kabinetsperiode zal een fase vormen in een bepaalde ontwikkeling. Welke ontwikkeling is dat als het gaat om de kosten van deelneming aan het onderwijs? De essentie van deze ontwikkeling ligt vast in de tekst en de uitwerking van de Grondwet en in internationale verdragen. Nationaal ligt de nadruk op de financiële gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs en op de toegankelijkheid van het verlangde onderwijs. Opmerkelijk is dat onze internationale verplichtingen, als het gaat om de kosten van deelneming aan het onderwijs, concreter geformuleerd zijn dan onze nationale regelgeving.

Ik wijs in dit verband op artikel 13 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten. Daarin wordt het recht van eenieder op onderwijs erkend. Het tweede lid voegt hieraan toe, dat de staten die partij zijn bij het verdrag, erkennen dat teneinde tot een volledige verwezenlijking van dit recht te komen, het primair onderwijs kosteloos beschikbaar dient te zijn en het secundair onderwijs in zijn verschillende vormen door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs algemeen beschikbaar en voor allen toegankelijk dient te worden gemaakt. Nederland is al 22 jaar partij bij dit verdrag. Hoever staan wij met de